

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΔΙΩΓΜΟΥ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ, Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ, ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ

Ἡ ἀπόφαση πού τὸ ὑπουργικὸ συμβούλιον πήρε στίς 13 τοῦ Νοέμβρη σχετικὰ μὲ τὴ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία καὶ πού μ' αὐτὴ ὀρίζονταν ὡς προσωρινὴ ἐπιτροπὴ ὁ ἀναπληρωματικὸι καὶ δὺ ἀκόμη μέλη τῆς ὀργανώσεως, ὡς χρόνος δὲ συνελεύσεως τὸ πρῶτο δεκάμηρο τοῦ Δεκέμβρη ἀπέλαξε τὴν Ὁμοσπονδία καὶ τοὺς συλλόγους τῆς ἀπὸ τὸ νὰ πραγματοποιήσουν τὴ συνέλευση πού εἶχε κληθεῖ στίς 20 τοῦ Νοέμβρη. Ἔτσι ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας ἐτηλεγράφησε στοὺς συλλόγους τὴν ἀναβολὴ τῆς συνελεύσεως γιὰ τὸ Δεκέμβρη καὶ περιέμενε τὴν ἐκτέλεση τῆς κυβερνητικῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἐκτέλεση ὅμως ἀργούσε. Τῆ μεγάλη βιασὺν μὲ τὴν ὅποιαν ζήτησαν νὰ πάρουν τὴ διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας πρὶν ἀπὸ τίς 13 τοῦ Νοέμβρη, διαδέχθηκε ἀκρα ἀναδηλητικότητα.

Τώρα πλέον δὲν ἐπρόκειτο ἡ παράδοσις νὰ γείνη στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν τῆς Ὁμοσπονδίας γιὰ νὰ τὴ διαλύσουν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὠρίζε ἐπιτροπὴ ἀπὸ μέλη τῆς ὀργανώσεως, πού τὰ τρία μάλιστα ἀπ' αὐτὰ θὰ ἦσαν ἀκριβῶς ἐκεῖνοι πού ὁ ἴδιος ὁ κλάδος εἶχε ὀρίσει γιὰ ἀναπληρωματικὰ τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς διοικήσεως. Ποῖς λοιπὸν λόγους νὰ βιαστῆ κανεὶς; Ἰσα-ἰσα ἡ βραδύτητα ἦταν τώρα ἡ ὠφέλιμη. Ἔτσι μ' ὅλες τίς ἐνέργειες πῶκανε τώρα ἡ Διοίκησις γιὰ τὸ γρηγορώτερον διορισμὸ τῆς νέας, τῆς νόμιμης προσωρινῆς ἐπιτροπῆς, ὀλόκληρος ὁ Νοέμβριος ἐξέπνευσε χωρὶς τίποτε νὰ γείνη. Καὶ ζήτηθήκε μὲν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸ μητρώον τῶν μελῶν, ἀλλὰ φαίνεται ἦταν πολὺ δυσχερῆσαι ἐκεῖ μέσα οἱ ἀντάξιοι διάδοχοι τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς τῶν Στεροπούλων καὶ Κάρναδων.

Κοσμήλλες καὶ βουλοκέρια

Χωρὶς νὰ εἶναι ἡ πρώτη, ἦταν ἡ πῶς κτυπητὴ, ἡ πῶς προκλητικὴ παρανομία κατὰ τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας ἡ σ' ῥάγιση τῶν γραφείων τῆς. Ἦταν καὶ λιγάκι παράκαιρη. Γιατὴ τὴν ἡμέρα πού ἦναι ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργεῖου Ἐθν. Οἰκονομίας τέλει ἀναρμόδιος, χωρὶς δικαίωμα νόμιμον κανένα, ἀνάλαβε νὰ παῖξῃ τὸ ρόλο δικαστηρίου πού μόνον αὐτὸ εἶχε δικαίωμα νὰ ἐπιθέσῃ σφραγίδες στίς πόρτες σπητιῶν καὶ γραφείων, εἶχε ἡδὴ πέρη τὸ ὑπουργικὸ συμβούλιον τὴν ἀπόφασιν γιὰ τὴν Ὁμοσπονδία καὶ εἶχε ἡ ἀπόφασιν αὐτὴ δημοσιευτὴ στὸν τύπον. Ἄλλὰ φαίνεται χρειάστηκαν ἕνα τελευτὰ μέσο μήπως καὶ πετόχουνε β.τι ἐξ ἄρχης ἐπιδιώκανε. Ἡ σφράγιση τῶν γραφείων τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἡ πλατεῖα δημοσιότητα πού δόθηκε στὸ γεγονός αὐτὸ ἦταν μὲ ἐνέργεια πρῶτου μεγέθους ἀπὸ ἀποψη ἐντυπωσιακὴ. Μάλιστα ἐκεῖνοι πού ἀπὸ τίς στήλες ὠρισμένης ἐφημερίδας συνόθουσαν ὅλες τίς ἀντιομοσπονδιακῆς ἐνέργειες μὲ τὰ εὐμενῆ καὶ ἐνισχυτικὰ τους σχόλια, ἐπροσπάθησαν στὸ γεγονός αὐτὸ τῆς σφραγιώσεως νὰ δώσουν μὲ ἐξωριστὴ σημασία καὶ νὰ ἐκμεταλ-

λευτοῦν τὴ φιλοτιμία τοῦ κλάδου, ἡ ὅποια κατὰ τὴν ἀντίληψίν τους θὰ ἐγγίζονταν ὄχι ἀπὸ τὴ νέα αὐτὴ προσβολὴ κατὰ τῆς Ὁμοσπονδίας, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀκαμπτὴ στάση τοῦ συμβουλίου τῆς, ἀπὸ τὴν ἀρνήσιν του νὰ παραδώσῃ παράνομα τὴν ὀργάνωσιν στοὺς ἐχθροὺς τῆς. Μὲ τὴν ἐλπίδα, λοιπόν, νὰ στραφῇ ἡ ἀγανάκτησις τοῦ κλάδου κατὰ τοῦ συμβουλίου του καὶ ὄχι κατὰ τῶν παρανομίων, γράφηκαν ἀρκετὰ τίς μέρες ἐκείνες στὸν ἀντιομοσπονδιακὸ τύπον. Βέβαια τὰ λόγια, οἱ σφραγιστεῖς, οἱ διαστροφῆς δὲν ἴσχυσαν νὰ ἀλλάξουν τὰ πραγματικὰ γεγονότα.

Ἔτσι ἡ κρίσις τοῦ κλάδου δὲν ἐσκοπίστηκε καὶ ἡ σφράγιση δὲν εἶχε ἄλλο ἀποτέλεσμα παρὰ νὰ πείσῃ καὶ κείνους πού ἀκόμη δὲν εἶχαν πειστῆ πῶς ἡ στάσις τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἀνιστάθηκε στὴν ἀσθακεία καὶ στὴν παρανομία, πού ἦταν συνδυασμένη μὲ κάποιον ἀσθητικὸν περιρρήτως στὸ δίσκαλο, πού τὸν ἤθελε στὸ πρῶτο νεῦμα νὰ βίξῃ καὶ ζαρώσις ἦταν ἡ μόνη ἐνδοδειγμένη.

Τὸ Β' πανυπαλληλικὸ συνέδριον.

Ἦρθε ὅμως ἕνα ἀπροσδόκητο γιὰ τοὺς ἐχθροὺς τῆς δασκαλικῆς ὀργανώσεως γεγονός. Τὸ Β' πανυπαλληλικὸ συνέδριον. Ἡ πρώτη του συνεδρίασις ἔγινε στίς 15 τοῦ Νοέμβρη καὶ ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν φάνηκε ἡ ἀπόφασιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ ὑπερασπίσουν τὴ σωματειακὴν τοὺς ὀργάνωσιν καὶ νὰ ἀπαντήσουν, σὲ κείνους, πού τὴν ἐπιβουλεύονταν, σὲ τρόπο πού νὰ μὴν ἀφῆναι καμιά ἀμφιβολία γιὰ τὴ σημασία τῆς. Ἔτσι σὺν πρώτη διαδηλώσει τῶν ἀσθημάτων τους καὶ ἐκφρασί τῆς διαμαρτυρίας τους γιὰ τὸ διωγμὸ τῆς δασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας ἔβγαλαν πρῶτον τοῦ συνεδρίου τους τὸν καθὶ ρεθῆντα πρόεδρο τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας. Ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ ὄχι μόνον μέσα στὸ δασκαλικὸ κλάδο, μὰ γενικώτερα μέσα στὸ δημοσιούπαλληλικὸν κλάδο, πού μὲ ἄγωνα παρακολούθησε τὸν τελευταῖον καιρὸ τὴν γενομένη ἐπιθέσιν κατὰ τῆς ὀργανώσεως τῶν δημοδιδασκάλων, ἀκούστηκε μὲ μιά ἀκρα ἱκανοποίησιν.

Ἡ δημοσιούπαλληλικὴ λοιπὸν ὀργάνωσις δὲν ἐγονάτισε, δὲν τρομοκρατήθηκε δὲν ἐτρέπη εἰς φυγὴν. Ὅχι! Ἐπενέφερε στὴν θέσιν τους, τὴν ἡθικὴν, ἀν ὄχι καὶ τὴν τυπικὴν, τὰ διοικητικὰ ἐκείνα ὄργανα μὲς ἀπὸ τίς ἰσχυρότερες ὀργανώσεις δημοσίων ὑπαλλήλων, πού ἡ μανία τῆς κομμουνιστῆς ὑποταγῆς καὶ ἐκμεταλλεώσεως τοῦ δημοσιούπαλληλικοῦ κόσμου εἶχε ἀνατρέψει. Καὶ ἡ ἀποκατάστασις αὐτῆ, πού τὸ Β' πανυπαλληλικὸ συνέδριον ἐκχευε καὶ πού ἐρέθηκε στὴν ἀνάγκη καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῶν ἐργασιῶν του νὰ ὑπερασπισθῇ ἐναντίον τῆς ἱμπαθοῦς συκοφαντικῆς ὠρισμένων κύκλων, εἶσε πῶς ἡ συνείδησις τῆς ὀργανωμένης δημοσιούπαλληλικῆς τάξεως ἐπέρασσε τὸ στάδιο τῆς εὐκόλης καταδημαγωγῆσεως καὶ πῶς ἀν οἱ χυδαῖοι διαστροφῆς τῶν πραγμάτων

καὶ οἱ ἱμπαθῆεις συκοφάντες δὲν κούραζονται εὐκόλα, ἔμωσ καὶ ὁ ὀργανωμένος δημοσίως ὑπάλληλος σήμερον δὲν κἀμπτεται εὐκόλα.

Μέτρα ἀν λεύθερα καὶ ἀνάξια δημοκρατουμένης χώρας.

Τὸ Β' Πανυπαλληλικὸ συνέδριον ὅμως δὲν περιωρίστηκε σὺν τὸν τρόπον διαμαρτυρίας, ἐθεώρησε πῶς ἔπρεπε νὰ ἐκφράσῃ καὶ μὲ ἄλλον τρόπον τὴ διαμαρτυρία του καὶ τὸ ἔκαμε. Ἰσχυρὰ ἀπὸ διεξοδικὴ συζήτησις πᾶνω στὸ διωγμὸ πού εἶχε γείνη κατὰ τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας, ἐπίσης δὲ στὰ μέτρα πού εἶχαν ἐφαρμοστῆ κατὰ τῶν διοικήσεων καὶ ἄλλων ὀργανώσεων, ἐψήφισε ὁμόφωνα τὴν ἀκόλουθον διαμαρτυρίαν πού τὴ δημοσίευσε καὶ στὸν τύπον.

«Τὸ Β' Πανυπαλληλικὸν Συνέδριον διαπιστώσαν ἔναρξιν κρατικῆς δι' ὠρισμένων ὑπουργῶν ἐπιθέσεως κατὰ τῆς δημοσιούπαλληλικῆς τάξεως ἐκδηλωθεῖσαν:

1) Διὰ τῆς ἀποφασισθείσης καταργήσεως τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἀποκεντρώσεως εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν καὶ ὁ δουλώσεως αὐτῆς εἰς τὴν πολιτικὴν.

2) Διὰ τοῦ διωγμοῦ καὶ διασπορῆς τῆς διοικήσεως τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας.

3) Διὰ τῶν δι' ἀφῶσαν μεταθέσεων καὶ παραπομπῆς εἰς ὑψηλοτάτα συμβούλια πρὸς ἀπόλυτον, διωγμὸν δι' ἐνάσκειον νομίμων σωματειακῶν δικαιωμάτων τῶν διοικήσεων, τῶν ὀργανώσεων Ἐφορειῶν Ἀτιτικῆς καὶ Συνδέσμου ΤΤΤ Θεσσαλονίκης μὲ προφανῆ σκοπὸν τὴν διάλυσιν τῶν δημοσιούπαλληλικῶν ὀργανώσεων, καταπατομένων ὄντων καὶ τῶν ὀλίγων ἐναπομεινάντων δικαιωμάτων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων,

Ψηφίζει

α) Θεωρεῖ τὰ μέτρα ταῦτα ὡς ἀνελεύθερα καὶ ἀνάξια δημοκρατουμένης χώρας. Διαμαρτυρεῖται μετ' ἀγανακτήσεως διὰ τὴν καταπίεσιν καὶ τῶν στοιχειωδῶν ἐλευθεριῶν τοῦ πολίτου Ἑλλήνος δημοσίου ὑπαλλήλου.

β) Διαδηλοῖ σιερῶν τὴν ἀπόφασιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ προασπίσωσι τὰς δικαιοκόμενας ὀργανῶ εἰς τῶν καὶ

γ) Ἐντέλλεται τὰς διοικήσεις τῶν ὀργανωσῶν Ἀθ' ὠν, Πειραιῶς καὶ Ἐσθραίων ὅπως τὸ ταχύτερον συγκαλέσωσι γενικὰς τῶν μελῶν τῶν συνελεύσεις διὰ τὰς διαώξεις τῶν δημοσιούπαλληλικῶν ὀργανώσεων.

Ἡ δευτέρα προσωρινὴ ἐπιτροπὴ. «Ἐχει ἀρρογαίους μέσα σαυτῆς»;

Εἶχε βγῆ ὁ Νοέμβριος διὰν διορίστηκαν τὰ μέλη τῆς νέας προσωρινῆς ἐπιτροπῆς. Παρουσιάστηκαν πρῶτα οἱ συνάδελφοι Δ. Δούκας, Δ.

Καρατζῆνας καὶ Ἀρσινόη Ταμπάκο πούλοιο ἀναπληρωματικὰ μέλη τῆς διοικήσεως.

Οἱ δύο ἄλλοι πού εἶχαν διορισθῆ Ἰεννηματῆς καὶ Κουτσουμπέλας δὲν παρουσιάστηκαν παρὰ 3 ἢ 4 μέρες ἀργότερα. Λίγες μέρες πρὶν δημοσιεύθη στὴν «Καθημερινῆ» μὲ πρόκλησιν τῆς Ἰ' Γενικῆς Συνελεύσεως γιὰ τίς 10 τοῦ Δεκέμβρη μὲ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ μὲ ἕμωσ τὴν ἐκλογὴν διοικήσεως. Δὲν ἔλαίρε κανεὶς γιὰτὶ ἐνῶ στὴν πρώτην πρόσκλησιν πού ὠρίζε τὴν συνέλευσιν γιὰ τὸ Γενάρη ὑπῆρχαν τρεῖς ἡμέματα: ἐκλογὴ διοικήσεως ψήφισιν προπολογισμοῦ, τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ, στὴν δευτέρην αὐτὴν δὲν ὑπῆρχε παρὰ μόνον ἕνα.

Ποτὲ δὲ δέσθηε καμιά ἐξήγησις γιὰτὶ τὴ μεταβολή.

Τὸ συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας ἕμωσ παρουσιάστηκαν τὰ τρία ἀναπληρωματικὰ μέλη διορισμένα ὡς μέλη τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς ἐθεώρησε ἀναγκαῖον νὰ παραδώσῃ ἀμέσως ὡστε αὐτὰ πλέον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τους ὡς προσωρινῆς διοικήσεως νὰ καλέσουν καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν πραγματοποίησιν τῆς Ἰ' Συνελεύσεως. Ἐγένετο λοιπὸν ἑναπρωτόκολλο παραδόσεως καὶ παραλαβῆς μὲ τοὺς τρεῖς, οἱ ὅποιοι καὶ ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ τηλεγραφήσουν στοὺς συλλόγους σχετικὰ μὲ τὴν Συνέλευσιν.

Τρεῖς-τέσσαρες μέρες ἀργότερα παρουσιάστηκαν καὶ τὰ ἄλλα δύο μέλη τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς Ἰεννηματῆς καὶ Κουτσουμπέλας καὶ ζήτησαν νὰ γείνη συμπληρωματικὴ παράδοσις καὶ στοὺς κἀντες. Ἐρωτήθησαν καὶ αὐτοὶ οἱ δύο καθὼς οἱ πρῶτοι πρῶτοι ἂν εἶναι μέλη τῆς ὀργανώσεως. Ἀπάντησαν πῶς δὲν εἶναι. Τοὺς δηλώθηκε τότε διὰ καμμίαν παράδοσιν δὲν θὰ τοὺς γείνη γιὰτὶ εἶναι ἀναρμόδιοι νὰ παραλάβουν καὶ δὲ θὰ ἔπρεπε νὰ δεχτοῦν τὸ διορισμὸ τους ἀφ' ὅπου ἤξαιραν πῶς γιὰτὸ τὸ λόγο δὲν παραδόθηκε ἡ Ὁμοσπονδία καὶ στὴν πρώτην προσωρινὴν ἐπιτροπὴν καὶ γιὰ νὰ διορθωθῇ ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ ἀποκο βγῆκε ἡ ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου πού τὴν ἀντικατέστησε.

Δηλώθηκε ἀκόμη πῶς ἡ συμπληρωματικὴ παράδοσις θὰ γείνη μόνον στὰ τρεῖς καὶ μόνον ἀγνωριζόμενα ὡς νομίμως διορισμένα καὶ τὰ μόνον ὑπόλογοι μπροστὰ στὴν Συνέλευσιν πού θὰ συνέλιθη γιὰ τὸν τρόπον πού θὰ διαχειριστοῦνε τὴν διοίκησιν τῆς ὀργανώσεως.

Τὴν ἄλλη μέρα ξαναῆλθαν στὰ γραφεῖα τῆς Ὁμοσπονδίας ζήτησιν καὶ παραλάβου. Τοὺς ἔγινε ἡ ἴδια πάλιν ἀπίλυτα κατηγορηματικὴ δήλωσις. Τοὺς ἐξηγήθηκε συγχρόνως πῶς ἡ ἐξακολούθησις ἀρνήσιν τῆς διοικήσεως καὶ τοὺς ἀγνωριζομένους τὸ δικαίωμα νὰ διοικήσουν ἔστω καὶ σὺν προσωρινῆ ἐπιτροπῆ, τὴν Ὁμοσπονδία, στήριζεται πᾶνω σὲ μιά ἀρχὴν πού ἀποτελεῖ τὴν βάση τῆς ὑποστάσεως κάθε σωματείου. Στὴν ἀρχὴν εἶσι στίς ὑποθέσεις ἐνὸς σωματείου δικαίωμα ν' ἀνακατευθοῦν ἔχουν μόνον τὰ μέλη πού τὴν ἀποτελοῦν, ὄχι πρόσωπα ἄσχετα μ' αὐτὸ. Ἡ ἀρχὴ

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΤΩΝ

Υστερα από την κίνηση, που παρατηρήθηκε αυτές τις μέρες στις ασκλικές οργανώσεις, από το βίος που εσθίθηκαν οι αντιπρόσωποι μας στην τελευταία Συνέλευση της Όμοσπονδίας μας, δεχόμενος έτσι πώς είμαστε άνθρωποι κι' εμείς με όρχες και ιδανικά. Επιβάλλεται να ελπωθούν ακόμη δύο λόγια, για να διαλευκανθούν μερικά σκοτεινά σημάδια που βρίσκονται ακόμη στα μυαλά μερικών.

Καμποσοί άνθρωποι, μέσα σ' αυτούς βρίσκονται και οι αντιδημοσικολογικοί συνάδελφοι, φρονούν, πώς ο δάσκαλος δεν πρέπει ν' ανακατώνεται στα εκπαιδευτικά ζητήματα, γιατί λέγει, έχουμε τους ίδιους μόνους να τα λύσουν.

Ο δάσκαλος, κατά τη γνώμη τους, πρέπει να επιζητήσει να κερδίσει ένα κομμάτι ψωμί και για ελάνα να μη τόν γουστίζει. Και το κομμάτι αυτό δεν θα το απαιτήσει με ηθική, παρά γλύφοντας τον ένα και κολλακούντας τον άλλο πολιτευτή. Θα το ζητήσει με την καιροσκοπική πολιτική, όπως λέν. Δεν θα πάει σαν τίμιος εργάτης; λέν αυτοί, με ψηλά το μέτωπο να ζητήσει την πληρωμή των κόπων του, παρά θα πήη ζητιάνος, σκυφτός, γλύφτης να απαιτήσει για το ξεροκόμματο.

Για ηθική εξύψωση! Έτσι να το σκέφτεται. Τόν θέλουν πάντα ε βουλο, τυφλό, χωρίς γνώμη, χωρίςλευθέρη σκέψη, χωρίς ιδανικά. Τόν θέλουν, το κλωτσσοκούφι του ένος και του άλλου.

Όχι όμως, τους ιδανικά ο συνειδητός δάσκαλος, ο άνθρωπος της δράσης και της αφιέρωσης πολιτικής. Έχετε λάθος! Ο δάσκαλος είναι ο μόνος αρμόδιος να ξεφύρει βνώμη για τα εκπαιδευτικά προβλήματα. Κι' η γνώμη του πρέπει μάναι σεβαστή, γιατί δεν την σχηματίζονται με τα όργανα και δοξασμούς; μέσα στα γραφεία,

παρά την έβγαλε από τα χέρια του δουλιά μέσα στο σχολείο.

Ο δάσκαλος δεν ανέχεται πια τη θέση του γύφτου και του μεροκαματιάρη, γιατί δε δουλεύει μόνο για το ψωμί, δουλεύει για τη δουλειά, από πόνο προς το παιδί, απ' αγάπη προς το λαό, του οποίου τις πληγές βλέπει και του; πόνοους ασθιάζεται, γιατί κι' αυτός είναι λαός και συμπονεί και συμπίσχε μ' αυτόν.

Για το λόγο αυτό οργανώθηκε κούλια. Για να φροντίσει, συντονίζοντας τις δυνάμεις του, να επιβάλει στο Κράτος τις απόψεις του για την Παιδεία που είναι οι μόνες σωστές και δικαίες, οι μόνες δοκιμασμένες. Και για δεύτερο λόγο να ζητήσει και το ψωμί του.

Οργανώθηκε για να ζητήσει όλα αυτά, όχι με την καιροσκοπική πολιτική, που συνιστούν, οι αντιδημοσικολογικοί, οι άνθρωποι των περιστάσεων, παρά με αφιέρωση πολιτική, σύμφωνα με τις όρχες και τα ιδανικά του Κλάδου μας, σύμφωνα με ηθικές όρχες, που πρέπει να έχει κάθε σωματείο.

Με στην καιροσκοπική πολιτική μέσα, τέτα όρχη δε βρίσκεται ηθική και καιροσκοπική πολιτική είναι δύο κυράδες, που δεν πλησιάζουν ποτέ η μια την άλλη. Γιατί, είτε άτομο είναι αυτό, είτε σωματείο, που σήμερα θα κινήται προς αυτή τη δ ευθύνη, γιατί το θέλει της εκουχής ο άρχοντας, και αύριο προς εκείνη, γιατί δεύτερος άρχοντας ήρθε, ή θα είναι χωρίς όρχες και ιδανικά, όπως με άλλο που περιμένει τον αναβίτη να το χαλινώσει, ή να είναι γλύφτης; κόλλακος, έμπετό, που βροντίζει κάθε ιερο και άσιο για να ρέσει σήμερα στον Α και αύριο στον Β.

Μά τότε, κατά τη γνώμη μου, η πολιτική είναι η θέση του δολούου.

αυτή άλλως τε είναι και σύμφωνη με τα σωματειακά δίκαια. Η άνατροπή της και η παράβασή της δεν είναι απλά μετ' παρανομία, είναι κάτι πολύ χειρότερο. Είναι ένας σοβαρότατος κίνδυνος για την ύπαρξη των οργανώσεων. Και η Διδασκαλική Όμοσπονδία που έλαχε αυτόν ο κληρος να γωνιαστεί για την άποτροπή αυτού του κινδύνου, πρέπει να κέρη το καθήκον της μέχρι τέλους. Γιατί τι θα συνέβαινε αν με την άνοχη της, ή τη δειλία της ή την άνικανότητά της να έκτιμήση τη σοβαρότητα του ζητήματος άφηνε να δημιουργηθί ένα κακό προηγούμενο; Αν έτσι καθιερωθί δίκαια στους άνοργάνωτους σε κάποιες έξαιρετικές περιστάσεις—που είναι ίσως και οι σπουδαιότερες—να διοικούν τις οργανώσεις, (που μοιάζει σαν οι άνοποτάκτοι ή οι λιποτάκτες ναλάβαινουν στρατιωτική ύπηρεσία όχι σαν στρατιώτες, αλλά σαν έπιτελετο), γιατί να μην άναγνωρισθί άύριο στους άνοργάνωτους αυτούς το μικρότερο δίκαιωμα να μπαίνουν, με τη βοήθεια μιας διαταγής, στη συνέλευση του σωματείου για να συβμάσουν αυτοί και όχι τα μέλη του ήθ έλληση και τη λειτουργία του.

Την άλλη μέρα που ήρθαν και πάλι για να... παραλάβουν οι δύο άνοργάνωτοι συνάδελφοι βρέθησαν σε μετ' άλλη άμισόφαιρα. Στο μεταξυ άρχισαν να μαζεύονται οι αντιπρόσωποι που από τα πάρα της Ελλάδος έρχονται ν' άποκαταστήσουν την τιμή της οργανώσεώς τους και να υπερασπίσουν τα δίκαια και τηνλευθερία του κλάδου τους. Και βρέθησαν έτσι οι δύο συνάδελφοι μπροστά σε συζητήσεις και έκδηλώσεις... άνεπιθήμητες. Ο πρώτος αντιπρόσωπος που έβησε στην Αθήνα και που έτρεξε στην οργανώση του διψώντας να μάθι σε ποιων χέρια βρίσκεται αυτή, χωρίς να τους γνωρίζη, και χωρίς να θέλη φυσικά να τους πειράξη, τους ρωτά: «Είνατε δικοί μας δλοι της νέας έπιτροπής; Έχει και τίποτε άρουραλούς μέσα;»

Κίβαν έτσι πώς η δέκατη Συνέλευση δεν είναι η ευκαιρία που με τόση προσπάθεια η αντίδραση προτοίμασε και με τόση αισιοδοξία περιμένα. Και δεν έκαναν λάθος. Σε λίγες μέρες οι αντιπρόσωποι του κλάδου άπέδειξαν για μια ακόμη φορά πώς ο δάσκαλος δεν έπαψε να είναι ένα σταθερά ηθικό στοιχείο στη χώρα μας.

Τι τα θέλουμε τότε τα σωματεία, αν θα άνομάσατε τις όρχες μας, κι' αν θ' άφήνομε το δρόμο, που βρήκε ο Κλάδος για σωστό, να παίρνομε το δρόμο, που θα μας ύποδεικνύουν από δω κι' από κει; Η για να δεχνομε στην κοινωνία, πώς; έπίσημα έχομε δουλοποιηθί; πώς; δε θέλομε να έχομε γνώμη, πώς; ποθούμε τις όρχες; του ραγιαδισμού;

—Μά δε θα μας δώση το ξεροκόμματο ο άρχοντας, αν δεν κάνομε άβητοια στις όρχες μας, αν πάμε με άγνή συνείδηση και χαρητήρα ίσα; λέν οι άνθρωποι της καιροσκοπικής πολιτικής.

—Κάλλιο τίμιοι και πεινασμένοι, παρά διεφθαρμένοι και χορτάτοι;

Θάρθη και μέρα, που το δίκιο μας θα επιβλήθη, χωρ'ς να σκύψομε και να μαυρίσομε το μέτωπό μας.

Συμφέρο του δασκάλου, δεν είναι να κερδίση όπως, όπως, ένα κομμάτι ξεροκόμματο. Συμφέρο του είναι να σταθί ψηλά στη συνείδηση του κόσμου, να κερδίση μετ' άθση περιόχη στην έχτιμηση της κοινωνίας και τότε ασφαλώς θάρθη ξεροκόμματο, παρά ψωμί δλό-

κληρο άσπρο και καλοψημένο. Όχι λοιπόν καιροσκοπική πολιτική, που καταρρίπτει, πορώνει, διαφθείρει άτομα και σωματεία. Όχι άνοχη των άρχων και των ιδανικών μας. Όλοι πιστεύετε στα λαϊκά λόγια:

«Κάλλιο τίμιοι και πεινασμένοι παρά διεφθαρμένοι και χορτάτοι», πολεμήστε με δλη σας τη δύναμη την καιροσκοπική πολιτική, και άναπτύξετε σ' όσους βρίσκετε, τον τρόπο που πρέπει να κινούνται τα σωματεία, για να είναι ηθικοί οργανισμοί, άδιαφορώντας, αν ζήνομε στο «Ρωμαϊκό» όπως λέν αυτοί. Το ρωμαϊκό δε θα το ώθήσομε στην τέλεια διαφθορά, θα το τραβήξομε απ' αυτή, αν μπορούσομε.

Η οργανώσή μας θα μεταχειρίζεται τον ηθικότερο τρόπο στη δράση της, τον τρόπο που εξυιώνει, άδιαφορώντας αν είναι σύμφωνος προς τις απαιτήσεις μερικών. Συνάδελφοι! κινήθητε, πολεμήστε τις άνηθικες ιδέες, φροντίστε τους άνηξερους; το χρέος μας είναι βαρύ

Ποικηή 21-12-27.

ΜΑΡΙΑ ΛΙΟΥΔΑΚΗ
Δασκάλα

ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΤΟ ΑΝΑΒΛΗΤΙΚΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Το ύπουργικό συμβούλιο που συνήλθε στις 31 Ιανουαρίου έβγαλε όχτημα μετ' ο τίτλο: «Παλληλικό ζήτημα το άκόμυθο άνακοινωθέν»:

«Ως προς το ζήτημα των δημοσίων υπαλλήλων το ύπουργικό συμβούλιο εν συνεχεία του ενδιαφέροντος έπαρ πάντοτε έπέδειξε η κυβένησης ύπερ της βελτιώσεως της θέσεως αυτών, έκρινε ότι μόνον περιτάς άρχάς προσεχοδς Μαρτίου θα είναι δυνατόν να λάβη όριστικήν περιτόυτου άπόφασην επί τη βάσει βολίμων ένδειξεων περι των άποτελεσμάτων της προτύσεως του προϋπολογισμού έκτελέσεως.

Η κυβένησις εν άναμονή της άποράσεως ταύτης περι ής και τον πίθον τρέπει και πάσαν ενεργείαν καταβάλλει να είναι ικανοποιητική, όμορφώνως άπεράσειεν όπως ύποδύλα και αυτάς τον καταστατικών χάρτην των δημοσίων υπαλλήλων εις την βουλήν, προβή όμως παραλλήλως εις την διώξιν των υπαλλήλων, οτινες εν τη επιδιώξει σωματειακών συμφερόντων έπρωτοστάτησαν έσχάτως εις έκδηλώσεις διασάλευσεως την παιθαρχίαν και αντιδαινούσας εις τάς ύποχρεώσεις εις το προσήκον ήθος των δημοσίων υπαλλήλων εις βάρος του γοήτρου του κράτους.

Επί πλέον όμορφώνως έκρίθη ότι πάσα πράξις άπεργίας εκ μέρους των δημοσίων λειτουργών ένέχει την έννοian παρατιήσεως αυτών από τάς δημοσίας ύπηρεσίας, έλήθη δε εν συνεχεία όμορφονως άπόφασις επί άμα τη έκδηλώσει οιασδήποτε άπεργιακής ενεργείας άμειλίχως άπομακρυνθαι των ύπηρεσιών οι συμπετόχοντες αυτής, άσκηθη δε έπίσης πάσα άλλη νόμιμος δίωξις έναντίον των».

Στο άνακοινωθέν αυτό η Συνομοσπονδία άπάντησε τονίζοντας την άπόφαση των υπαλλήλων να έμμένουν στα αίτήματά τους. Ίδου το σχετικό άνακοινωθέν.

Η συνομοσπονδία των δημοσίων υπαλλήλων άνεμενε μετά την άφιξιν του κ. Καφαντάρη να επιληφθί πλέον της εκτελέσεως του υπαλληλικού ζητήματος, το όποιοι χορήξει άμέσως θεραπειας, γεγονόδς άναγνωρισθέν και ύπό τάς κοινής γνώμης και ύπό αθής ταύτης της κυβερνήσεως, ήτις είχαν ύποσχεθί ότι θα επιλαμβάνετο της λύσεως του ζητήματος, ετόδς μετά την άφιξιν του κ. Καφαντάρη.

«Ατυχώς και παρ' έλπίδα η κυβερνήσις το μόν ζήτημα παρέπεμψε εις την δυναότητα του μέλλοντος να συνταχθί προϋπολογισμοθ, τουτέστιν εις τάς έλληνικας καλένδας, τους δε διοικούντας τάς υπαλληλικάς οργανώσεις άπειλει δια διώξεων, δια τον λόγον και μόνον ότι, ως είχαν ύποχρέωσις, έξήτησαν την προάσπισιν και προαγωγήν των συμφερόντων εκείνων, οδς αντιπροσωπεύουν.

«Η συνομοσπονδία έχει την γνώμην ότι το υπαλληλικόν ζήτημα δεν λύεται ούτε δια διώξεων, ούτε δια των αναβολών, διότι είναι ζήτημα πραγματικής άνάγκης. Εάν ζητοθ η υπαλληλοι, ζητοθ διότι τα πράγματα τους άναγκάζουν να ζητοθ. Διά δε την κυβένησιν μία και μόνη είναι η όδός την όποian πρέπει ν' άπολουθίση. Η έξεύρεσις των πόρων δια την πραγματικήν βελτιώσιν της θέσεως των δημοσίων υπαλλήλων.

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΓΥΡΩ ΣΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΕΙΛΕΣ

Ο κ. Υπουργός τής Παιδείας εφώτασεν άγιαν κρίτας μερίμνας τών δασκάλων, άπειλώντας πώς θά περιορίση τό δικαίωμα τής Όμοσπονδίας των σ' επιδιώξεις πού ν' αναφέρονται στη βελτίωση τής οικονομικής των θέσης. Άνεξάρτητα άπό τήν ξυπολησιά και τή γούρνια πού ήταν άπό πάντα ή μοίρα τών δασκάλων και πάντα σέ λόγο εύθύ πός τή μεγαλοφυΐα, γιατί τήν άπασχολούν τά ιδαιγικά, άνεξάρτητα άπό τή θέση πού παίρνομε οί σημερινοί δασκάλοι άπέναντι σιό οί κονομικό πρόβλημα, δ κ. Υπουργός σάν εκπρόσωπος τής πολιτείας έπρεπε νά τόν καλοζυγιάση τό λόγο αυτό πριν τόν βγάνη άπ' τά χείλια του και πρέπει νά αλισθάνεται ντροπή και τύψη για λογαριασμό του Κράτους, πού άφήνει νησιτικούς τούς δασκάλους και διακηρύττει τή μεγάλη του συγκαίβιαση νά τούς επιτρέπη νά τού φωνάθουν «λευδί».

Κι όμως έμεις τά έχουμε πολλέ: φορές άκούση αυτή. Τά είπαν «άλλοι πιά προστά. Και θά μάς τά πούν' άλλοι όσο νά τούς επιβάλωμε νά σεβαστούν τή θέση μας και τήν άποστολή μας».

Κεραμίδα σιό κεράλι μας είναι ή άπειλομένη άπαλογοποίηση του εκπαιδευτικού πεδίου άπό τή δικαιοδοσία των δασκάλων. Άπό δω και πέρα δέ θάχουν πιά γνώμη οί δασκάλοι για τά εκπαιδευτικά ζητήματα. Αυτά θά τά συζητούν οί Ιερατικοί σύνδεσμοι κι άλλοι πού στέλνουν τά τηλέτυστην «Πολιτεία».

Και θά άποτελούν τά εκπαιδευτικά πρόβλήματα ζήτημα Πολιτειακής μερίμνης; Άλλά Κε Υπουργέ, ά είναι πραγματικά τά εκπαιδευτικά σιας πρόβλημα ζήτημα Κυβερνητικής μερίμνης, είναι έξω άπό τήν κυβερνητική μερίμνη ή ψυχολογία του διδαχτικού προσωπικού; Κι πώς νομίζεται πώς έχετε τήν παντοδυναμία νά σύρετε στήν έσέληση τού; δασκάλους; πού ψυχικά, κρυφή έπαναστασιού σιά σχέδια σας; Υπλήρξιν και σιό πρόσφατο, σιό τωπό παρελθόν άντιδράσεις κι ού μεταρρυθμιστές δέν τίς λογάριζαν ή και δέ μήκροσαν νά τίς έξουδετερώσουν. Έναντία όμως σιό άντιδράσεις αυτές, μ' όσα κι άν λέγονται ψέματα, δέν έρριξιν καμιά άπειλή, γιατί είχαν τήν έπίγνωση πώς ή δυσκαλιχη ψιχή δέν έκβιάζεται.

Μπορεί νά τήν πιστεύετε άντίδραση ταπεινή, συμπερονολογική, άπ' όκνηρία σκέψης. Έναντία όμως στήν πίστη σας μπορεί νά ναι, «και είναι», ή γνώμη μας—ξυπνημα του δασκαλικού πνεύματος, πού κριτικάρει, τά μέτρα σας; και δέν τά βρίσκει σκόπιμα ή και τό λιγώτερο πού δέν πιστεύει πιά σέ αυθέντες; και θέλει, νά τά ύποβάλλη στή δική του βιάσση.

Άν σιό πρώτο είδος τής άντίδρασης έχετε όλο τό δικιο νά άγανακτίζετε, χωρίς νάχετε και τό δικαίωμα νά ύποτιμάτε τή δύναμη τής και νά μήν ύπλογιζίζετε τήν άντίστασή τής. Όμως σιό άντίκρισμα του δασκαλικού ξυπνηματος, σιό άντίκρισμα τής δασκαλικής Ιδεολογίας, κι ά; είναι κι άντικρυς άντίθετη πρós τή δική σας.

Όχι δικαίωμα δέν έχετε νά άπειλήτε πώς θά τήν πεδικλώσετε, άλλα άντίθετα έχετε χρέος νά χαιρείσσετε τήν άπαρχή τής άναμορφωτικής προσκάρθιας, «άν περι αυτής πρόκειται, σιό ξυπνημα τών δασκάλων και μόνον. Γιατί τά άλλα έρχονται άπ' τήν Εξούση με τό πρώτο ταχυδρομείο».

Κι όταν άκόμη οί δισκαλοί βρίσκονται σέ ιδεολογική πλίνη και τότε δέν έχετε τό δ καίωμα νά τούς έποθαρούνετε, γιατί σέ μιá άναγεννητική προσκάρθια δέν παίζει κυρίαρχο ρόλο, άν βρήκαν ή όχι σήμερα οί δασκαλοί τό σωστό μύ παραπάνω άπ' αυτό και μόνο αυτό πώς άρχισαν νά άνησυχούν, νά ψιχνουν για τό σωστό. Γιατί με ποιού; δά έπιρμόσος; Κε Υπουργέ και τό πού προοδευτικό πρόγραμμα, πού όσισόσο δέ δυνεί καμιά χορδή τής δασκαλικής ψυχής; Άλλά... Σά; είναι φαίνεται άπαραίτητο για τό έργο σας νά τούς περιορίσετε στήν φτώχεια τους; Νά χαιρετούν σάν τούς μελλοθανάτους τόν εκί σιόττε Υπουργό και νά του άποτεινουν τήν έπίκληση: «ψωμί!»

Μίστερες άπειλές, οί Υπουργικές άπειλές!

Ένας δημοδιδάκαλος

ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΗ

Τό Γενικό Λογιστήριο έστειλε σιόν κ. Υπουργό τής Παιδείας τό νομοσχέδιο για τίς προσαυξήσεις; των προσφύγων και νεοχωριτών δασκάλων πρós ύπογραφήν. Μετά τήν ύπογραφή του και άπό τόν κ. Υπουργό

των Οίκονομικών θά κατατεθώ στή Βουλή πρós ψήφισιν.

Σύμφωνα με έπίσημη άνακοίνωση για τό ζήτημα τής διαβαθμίσεως καθώς και για όλα τά έκκερητή άόμνη Ν.Δ. τής δικτατορίας θά άποφασίζε τό ύπουργικό συμβούλιο, δεδομένου ότι ή προθεσμία τής ισχύος των λήγει σιό μέσα Φέβρουαριού.

Η παρεμπροσάσ δμως ύπουργική κρίση άνέβλεπε τή λήψη τής σχετικής άποφάσεως

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΙΣ

Εκ ΗΕΛΛΗΝΕΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΒΟΥΛΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ ΠΕΛΛΗΣ, ΜΑΖΑΡΑΚΗΝ, ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗΝ, ΤΗΛΙΚΙΑΜΝ, ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΝ

ΑΘΗΝΑΣ

«Αδικος περικοπή προσαυξήσεων μισθών δημοδ)λων προσφύγων και Νεοχωριτών κρατεί άνάστατον πάντα προσφυγικό και ένδιαφερόμενον γνηνική κόσμον. Παρακαλούμεν πρόληψιν δυσαρτίων ληφθή ταχιστα πρόνοια επανόρθωσιν άδικήματος».

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ ΑΘΗΝΑΣ

Γενική Συνέλευσις δημοδ)λων Ιωαννίνων παράκαλει κατεστθή Βουλήν νομοσχέδιον διαβαθμίσεως δημοδ)λων και ψηφισθή συμφώνως άπόψεις Διδασκαλικής Όμοσπονδίας έγκυρινομένων Ιδιών μετεκπαιδευσεως τριτοβαθμίων και μη άθηνανόητους βαθμίδος εισηγητοθ.

Έντολή Συνελεύσεως
Ο Η όοτρε Ηαυδς

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ ΑΘΗΝΑΣ

Γενική Συνέλευσις δημοδ)λων Ιωαννίνων διαμαρτυρομένη περικοπ ν προσαυξήσεων διδασκάλων νέων χωρών, προσεγγυόντων ύψη τας ύψηρεσάς μόρφωσιν λαοθ χρήσεως δουλείας, παρακαλει ενθουμοθ ταχιστα ζήτημα αλρομένης ποραφόρου άδικίας.

Έντολή Συνελεύσεως
Ο Η όοτρε Ηαυδς

Εκ ΑΡΑΓΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΒΟΥΛΗΣ, ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΠΑΡΗΣΕΟΥΣΙΩΝ ΔΡΑΜΑΣ, ΛΑΜΠΡΙΝ ΔΗΝ, ΒΟΡΑΣΑΝΗΝ, ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΝ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ,

ΑΘΗΝΑΣ

Τής μη πλήρους άναγωγίσεως έτών προθηρεσίας διδασκάλων νέων χωρών και προσφύγων σοβαράς τάξεως Ιθνικών παρογόντων, διατηρησάντων άρματων έθνικών φρόνημ επί σιότταν έτών δουλείας και τής περικοπής προσαυξήσεως λόγω ύψηρεσίας άποτελούσης κατ'επαφρον άδικημα πολιτείας είς έπαφρον

«Πάσα άλλη ένέργεια δέν είναι δυνατή νά φθάση εις ποθητάς λύσεις και άποτελέσματα».

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Η προχτεσινή συγκέντρωση των δημοσίων ύπαλλήλων Πειραιώς, πού έγινε με μεγάλη έπιτυχία κατέληξε σιό άόλοθου ψήφισμα:

Οί δημοσίοι ύπάλληλοι Πειραιώς, συνελθόντες εις έκτακτον γενικήν συνέλευσιν εν τφ διδασκαλειφ θηλέων Πειραιώς και λαβόντες ύπ' όψιν: 1) τό σημερινόν άνακοινωθέν τής κ βεργήσεως δι' ού τό καθαράς οικονομικής φύσεως αίτημα παραπέμπεται οδσιαστικώς εις τας ελληνικας καλένδας και 2) τας ένεργουμένους διώξεις κατά των άργαυσεων, τής έκτελεστικής έπιτροπής τής συνομοσπονδίας, τας άπολύσεις μελών άργαυσεων και τας μεμονωμένας κατά των ύπαλλήλων διώξεις.

Διαμαρτυρείται κατά των κυβερνητικών μεθόδων, αί όποται εμφανίζουσι τήν κυβερνησιν μη σεβομένην τό σύνταγμα και τούς κειμένους νόμους, καταλύουσας δι' άλλων διαταγών τό σύνταγμα, έκδηλούμενον διδ τής έμφράσεως γνομών, ύπομνημάτων και διαμαρτυριών, όσας τά δικαίωματα τά σωματειακά πα-

ροβλάπτονται και όλοθι, όσι δέν θά επιτρέψη τήν διάλυσιν των άργαυσεων, εις ήν άποβλέπει ή κυβερνησις και

1) Έπισητή τήν προσοχήν τής κυβερνήσεως, όπως άποφύγη νά θίξη τας δημοσιούπαλληλικας άργαυσεις εν τφ νομίμω ένσκήσει των δικαιωμάτων αυτών πρός τό συμφέρον τής τε κυβερνήσεως, τοθ ύπαλληλικου κόσμου και τοθ λαοθ.

2) Όπως επιληφθή αυτη σοβαράς και άπό οσδοθε τού ύπαλληλικου ζητήματος, λαμβάνουσα ύπ' όψιν τά αίτήματα και τά πρός πραγμάτωσιν τούτων σιόττει τής όμοσπονδίας και

3) Τάσσειται παρα τό πλευρόν τής συνομοσπονδίας, έτοιμος νά έκτελέση ολανόηποτε ταύτης διαταγήν.

Κανόνιν εξέλεγει έπιτροπήν πρός διαχείρισιν τοθ άγώνος εν Πειραιεί και έτέρα έπιτροπή, ήτις έντός τής σήμερον θ' άνέλθη εις Αθήνας και θά επιδώση τό ψήφισμα εις τήν κυβερνησιν και τήν βουλήν.»

Η ΑΝ ΣΟΤΗΓΑ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ

Στήν προχτεσινή συνεδρίαση τής Βουλής δικαιολογώντας δ ύπουργός τής Έθν. Οίκονομίας τή χορήγησης έπίδοματος σιότς ύπαλλήλους του

ύπουργείου του, ειπε ότι με τόν τρόπο αυτόν αρεται ή άνισότητα πού ύπάρχει μεταξύ αυτών και των άλλων ύπαλλήλων, πού παίρνουν τά 3)16. Και βέβαια κανείς δέ θεώρησε μέσα στή Βουλή τήν εκυτό του ύποχωρημένον νά ζητήση νά άρθ/ ύπια άνισότητα, πού ύφιστάται και εις βάρος των εκπαιδευτικών ή τούλάχιστον νά τήν άναφέρη

Έστερ' άπ' αυτό οί εκπαιδευτικές Όμοσπονδίες εξέδωκαν άπό κοινού τήν έκλούθη άνακοίνωση, πού δημοσιεύτηκε σιόν τύπο.

Κατά τήν χθεσινήν συνεδρίασιν τής Βουλής έχορηγήθη εις τούς ύπαλλήλους τοθ ύπουργείου τής Έθνικής Οίκονομίας έπίδομα ίσον πρός τό ήμισιο τοθ μισθοθ των, ίνα κατά τας γενομένας δηλώσεις, άποκατασταθ ή ισότης πρός τούς λαμβάνοντας τά 3)16 ύπαλλήλους των άλλων ύπουργείων. Είμεθα ύποχρεωμένοι νά δηλώσωμεν ότι δέν ίδωσαν άλληθεϊς πληροφροσας πρός τε τόν κ. ύπουργόν, όσον και πρός τούς κ. κ. βουλευτάς διότι πάντες οί ύπάλληλοι τοθ ύπουργείου τής Παιδείας τόσον οί τοθ κέντρου όσον και οί εκπαιδευτικοί ούδ'έν έπίδομα λαμβάνουν.

Επιτόμως ή άνισότης και δ παράγωγιςμός διδ τούς εκπαιδευτικούς λειτουργούς έξακολούθει αί φησισται».

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΟΥ "ΔΙΔ. ΒΗΜΑΤΟΣ."

J. ROUSSEAU

ΑΙΜΙΛΙΟΣ

από το Γ' βιβλίο

(συνέχεια απ' το προηγούμενο)

Παληγκάριι συνήθισα να κάνης πάντα τις δουλειές σου με το άγκυρίο χέρι σου. Μάθς να χειρίζεσαι με τα δυνάτα σου χέρια τόν καλτά και τόν πριόνι, να τετραγωνίζης ένα δοκάρι να τόν άνεβάζης άπάνω στή στέγη του σπιτιού και τόν τοποθέτησης όπου είναι ή θέση του. Κιάν χειριστής από βνήθισα, φώναζε τήν άδερφή σου να έρθη να σέ βοηθήση, όπως και στή βνήθισος από ρεγυλάρισμα του άργαλειού της.

"Εδώσα άρκετά μεγάλη έχταση στήν αφήγησή μου για τά έπαγγέλματα και τήν έκλογή τους. Πιστεύω πώς δέ θα παρεξηγηθώ από τούς άγαπητούς συγχρόνους μου, άν τά αφήγηθηκα πιατιά φαρδιά, γιατί μιά τέτεια ζεωνιά και έξονυχιστική εξέταση του; άπ' όλες τις πλευρές, θά είναι ώφελίμη, άν δέν άπαύειμαι. Νομίζω, πώς πρέπει να προσθέσουμε σαύτην τήν αφήγηση και μερικά άκόμα.

"Η άργασία δέν είναι ντροπή, μή ή ταπεινιά και άργία είναι άτιμία. Δέν είναι καθόλου ντροπή, ούτε και άτιμο να βλέπετε έναν, ώλεισμένο μ' ένα οκαπώνι ζοσμένο με θερμάτινη ποδιά να δουλεύη στή μέση του δρόμου. "Αν κανένας, έτσι δουλεύοντας, αλοθάνεται ντροπή, χωρίς άλλο, δέ θά έξέρη ή θά πη ντροπή ή θάχη σκαλωμένων τόν έγώ του. "Αν έχοντας τέτεια άντιλήψη, ή ποφσύγη τή δουλεία και πεινάση, δέ δέ καταφύγη άναγκασμένος από τήν όρμη της αυτοσυντήρησής του να κλέψη ή να γίνη ζητουλός. Καί στή μιά περίπτωση και στήν άλλη δέ θά άτιμασθθ, δέ θά ντροπιασθθ! Αύτ ή δέν είναι ντροπή, άτιμία, και είναι τέτιο, ή άργασία στή μέση του δρόμου;

Μερικοί πατέρες έχουν μερικές προλήψεις πολλές φορές, για ώρμωμένα έπαγγέλματα, που πρόκειται να εκλέξουν τά παιδιά τους. Αύτες οι προλήψεις μ' όλο που δέν έχουν λογική βάση και είναι άποσελάματα έσοφικών μένων άντιλήψεων για τήν κοινωνική αξία των επαγγελμάτων, ώπόσσο κάποτε, δέν πειράζει, άν ύποκύψουμε σαύτες, φτάνει μόνο να μη βλάψουν ή έμποδίσουν τήν λούτερη έκδήλωση της κρίσης των παιδιών τους στήν έκλογή της.

Δέν έχει καμμιά χρησιμότητα να έξασκήση κανένας όλα τά έπαγγέλματα για να σχηματίση κρίση που άπ' αύτες άρμόζει στίς έμφυτες Ικανότητές του. Φτάνει μόνο να έξρη τις Ικανότητές τους για να πετύχη τήν έκλογή. "Ετσι δέ θά γλασση ποτέ. Δέ θά διαλέξη μιάν τέχνη που είναι άπάνω από τις Ικανότητές του. "Ακόμα όταν, κάνοντας τήν έκλογή ενός έπαγγέλματος, έχει άμφίβολές, άν αυτό ταιριάζη στή φύση του, ή συμβουλευτή για να βεβαιωθ, τήν τέψη που τού δίνει τόν έπάγγελμα αυτό, τήν κλίση που δείχνει πώς έχει γι' αύτ ή, δέ θη, άν ταιριάζη στίς Ικανότητές του.

Οι σιδηρουργικές άργασίες είναι χρήσιμες και μάλιστα οι χρησιμότερες άπ' όλες. "Απόσσο χωρίς να ύπάρχη καμμιά έξαιρετική αείτια, δέν τις συμπάθω. Δέ θά κάνω ποτέ τόν γυό σας πεταλωτή, κλειδαροποιό, σιδηρά. Δέ θά ήθελα να τόν βλέπω στή σιδηρή ιδιό του με πρόσωπο μαθρο σαν τού Κόκλωπα. "Επίσης δέ θά τόν κάνω χτίστη ούτε τοαγκέρη. Είαι άλλ' αείτια πώς; όλες οι τέχνες πρέπει να γίνονται για να έξωρητηήσουν τις κοινοί

τικές άνίγκες. Μά έχω τή γ' ώνη, πώς καθένας που θέλει να εκλέξη ένα έπάγγελμα, που να ταιριάζη στή φύση του, ή; φροντίση να συνδυήση στήν έκλογή του προσόντα: να προσαρμόζεται στίς Ικανότητές του και ή έξασκήση του να μήν τόν κάνη άκίθαρο.

Τέλος δέ θά επιθυμούσα να εκλέξουν μερικά έπαγγέλματα που τά χαρακτηρίζω βλακόθη, γιατί οι έργάτες που τά έξασκούν δέν έχουν άνάγη να είναι προικισμένοι με έμφυτες και επίκτητες Ικανότητες. "Εξοκούνται χωρίς καμμιά τέχνη και επίκτησιότητα, αυτόματα, μηχανικά. Φτάνει μόνο οι έργάτες που τά έξασκούν να έχουν σωματικές δυνάμεις. Δέν τούς χρειάζονται ειδική, μακροχρόνια έξασκήση των χειρών. Τά χέρια τους λειτουργούν μηχανικά καθοδηγούμενα άπ' τήν ίδια τήν άργασία. Οι ύφαντες, οι κλωστοπλέτες, οι προιοντές των όγιλιθων, έξασκούν τέτεια έπαγγέλματα. Γιατί λοιπόν να μεταχειρίζεσαστε σαύτά τά έπαγγέλματα άνθρώπους μυαλωμένους με σωματικές και πνευματικές Ικανότητες, άπου τέτεις τέχνες, σά μηχανικές, μπορούν να γίνονται κι' άπο μιά μηχανή. "Από τά έπαγγέλματα, που έχω μω, θά επιθυμούσα τήν έξουρητική. Καί κατά καλήν τύχη σά τήν τήν τέχνη ή μαθητής μου δείχνει έξαιρετική όρμη, έξαρίστηση και κλίση... στήν προσομοίωση δόλοτα στίς έμφυτες και επίκτητες Ικανότητές του. Είναι ένα έπάγγελμα που συνδυάζει πολλά προσόντα: Καθαρότητα, ώφελιμότητα μπορεί να έξασκηθ και σέ σπύι και παντού στήν άνάγη, διατηρεί τόν σάμα γερύ και δίνει Ικανότητα να δουλεύει πάντα. "Απαιτείται άκόμα από τόν έργάτη εκδυσέλιότητα και τέχνη. Τά θημοιοργήματα της τέχνης αύτης; έκτός τής ώφελιμότητάς των, έχουν τήν κομψότητα τήν καλαισθησία, τήν άρμονία τή συμμετρικότητα.

"Αν, κατά τύχη, ή Ιδιοφυία του μαθητή σας στραφή άποφασιστικά προς τις θεσητικές έπιστήμες, τότε δέ θά σάς έλεγα πώς τού δώσατε ένα έπάγγελμα σύμφωνο, άρμονικό με τις κλίσεις του κ. χ. να μνην να φρεσιάνη μα θηματικά όργαμα, ματογυάλια, τηλεσκόπια κ. λ. π.

"Όταν ή Αιμίλιος θά μαθεινή τήν τέχνη του θέλω να τή μαθαίνω κι' έγω μαζί του. Γιατί έχω τήν πεποίθηση πώς δέ θά τή μάθη καλά μόνος του, χωρίς να τή μαθαίνουμε μαζί. Θί γίνουμε λοιπόν και οι δύο μαθητευόμενοι, άληθινοί μαθητευόμενοι που έχουν σκοπό να μάθουν μιά τέχνη. Μήν ή μεγάλος Πάτρος ή Τάιρος; τή; Ρωσός δέν ήταν έξουρητός στή ναυπηγεία και τομπριστής στή στρογγυλά; Φιντάξαστε πώς; αυτός ή πρόγχηπος δέν έχει αξία με τή βασική του όρτσα και σά μονόρρη που λατρεύεται από τούς έπηρούς του; Αύτ δέν τά λέγω για τόν Αιμίλιο; τά λέγω για σάς για να τάχετε όπ' όψη σας.

Δυστυχώς δέ μπορούμε να περάσω με τόν καιρό στή πύγκω των τεχνικών. Δέν είμαστε μόνο μαθητευόμενοι μιάς τέχνης, μή και μαθητευόμενοι για να γίνουμε άνθρώποι. Καί χωρίς άλλο τόν νάσαι κανείς μαθητευόμενος για να γίνη άνθρώπος είναι δυσκολότερο και μουσαστικότερο και για να τόν πετύχη θέλει μεγαλύτερο χρόνο, ίπώ τού νάσαι μαθητευόμενος μιάς τέχνης. Πώς θά κάνουμε λοιπόν; Νά πάρουμε έναν άρχιτεχνίτη της κλάνης μιά όρη τή μέρα όπως παίρνει κανείς έναν χορζοδιδάκαλο;

(έχει συνέχεια)

LEON TOLSTOI

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Τ Η Σ

ΓΙΑΣΝΑΙΑ-ΠΟΛΙΑΝΑΣ

ΤΟ ΝΟΕΒΡΗ ΚΑΙ ΔΕΚΕΒΡΗ

ΤΟΥ 1862

(συνέχεια απ' το προηγούμενο)

Γενικά όλοι οι μαθητές δέν δείχνουν ενδιαφέρο και άγάπη στά πειράματα της Φυσικής Πειραματικής. Μόνος οι καλύτεροι της δεύτης όρης τάξης, οι πώ ήλικιωμένοι και οι πώ άντιληπτικότεροι τόν παρακολουθούν. Τό μάθημα της Φυσικής Πειραματικής, όπως διδάσκαται τόν σχολείο μας, είναι έκαινο που διαγείρει τόν μεγαλύτερο ενδιαφέρο, τήν άκράτητη άτυπομονησία, και τόν περισσότερο θαυμασμό άπ' τ' άλλα. Καί προξενεί τήν ίδια έντύπωση που κάνει και ή άνάγωση των παραμυθιών. Στό μάθημα αυτό ή μαγική γίνεται πραγματικότητα. Προσοκοποιούν όλα: τήν έξυλινη σφαίρα που άπωθείται από τή ήστειση, τή μαγνητική βολόνα, τά ήνίσματα τού οίθρου, που τρέχουν μόνο τους άπάνω σ' ένα φύλλο χαρτί μ' ένα μαγνητό τοποθετημένο από κάτω του, τούς φαίνονται ζωντανά όντα. Τά πώ έξυπνα άπ' τά παιδιά, που μπορούν να έξηγήσουν τά φαινόμενα αύτά, έχουν τόση δυνατή τήν περιέργεια, και τόσο δυνατά τόν ενδιαφέρο του, που δέν μπορούν πιά να συγκρατηθούν και άρχίζουν να φωνάζουν παρακολουθώντας τις κινήσεις της βολόνας, της σφαίρας, των ρινομάτων: "Γιά δες, πώ πάγει!... Ποθ πώς έσύ; ή "Πιάσε! Κόλλα αύτού!" κλπ.

Κατά τή συνήθεια τού μαθήματα τελειώνουν στίς όχτώ ώρες ή στίς έννιά τόν βράδυ. Τό μάθημα της έξουρητικής που γίνεται στή τέλος των δέν τραβά τά μεγαλύτερα. "Όλα τους με φωνές τρέχουν ώ; τόν παράπημα των ύπηρετων και από εκεί σκοραίζονται σέ διάφορους όρόμους; τού χωριού. Κάποτε τούς κατεβλίνει ή Ιδία να πάνε γλιστρώντας ώ; τού χωριού μ' ένα μεγάλο έξουρητό ποινά άκουσπιωμένο πίσω άπ' τήν πόρτα της αύλης; Γρήγορα τόν σηκώνουν, μπαίνουν μέσα όλοι στριμωγμένοι και με φωνές χαρούμενες χάνονται άπ' τά μάτια μας, αφήνοντας πώ και πώ άπάνω στή όρμη μαθησά σημάδια άπάνω στή πτυγμένο χιόνι τού δρόμου, που είναι τά περμένα χαμίνια. Μ' όλη τήν έλευθερία που είναι δοσμένη τά παιδιά, έξω άπ' τόν σχολείο, οι σχέσεις τους με τούς δασκάλους άλλάζουν: Γίνονται άκόμα πώ λούτεροι, πώ φυσικά, πώ τολμηρά. "Έχω τήν Ιδέα πώς; έτσι πρέπει ναίαι πάντα τά παιδιά και μέσα και έξω άπ' τόν σχολείο και πώς; αυτό πρέπει να είναι τόν κυριότερο Ιδανικό τού σχολείου κι' αυτό πρέπει να προσπαθ ή να πραγματοποιή μήνα.

Πριν λίγες μέρες στή πρώτη τάξη, διαβάζαμε τόν Wii τού Gogol (1). Οι τελευταίες σηνές του είχαν συγκινηθεί βαθιά τούς μαθητές και φωνάζοντας τή φραντοσία τους. Μερικοί άναπαίσιαναν στή μυαλό τους τή μάγισσα και ξαναθυότανε όλα όσα είχαν διαβάσει τήν προηγούμενη βραδυά.

Δέν έκανε πολύ κρύο. "Έσαν μιά χειμωνιάτικη νύχτα, χωρίς φεγγάρι, με συννεφιασμένο οδρανό. Σταμάτησα στή

(1) Νικόλας Γκογκέλ Ρώσος λογοτέχνης (1810-1851)

σταυροβάμι. Μερικά παιδιά, που άπ' ότρία χρόνια έρχονται στή χριλειό μας μ' έβλυναν στή μέση και με παρακάλεσαν να τούς συνοδέψω λίγο. Τά μικρά που μās είδαν, κατέβαιναν τώρη τή βρυοκ' αεία, γλιστρώντας για νάρθουν κοντά μας και πλησίασαν τόν γένο δάσκαλό τους. Αύτ δέν είχαν τόν θάρρος και τήν οικειότητα, που είχαν τά μεγαλύτερα με μένα.

"Τι λέτε! Πάμε στή δάσο." (ένα μικρό δάσος διακόσια βήματα μακριά άπ' τόν σχολείο) είπε τόν ένα άπ' αύτά. "Έσαν ή Φέτκα, ένα άγοράκι δέκα χρόνων, συμπαθητικό, εύαίσθητο, με φυσιογνωμία ποιητική και πολύ τολμηρή και ριψικίνδυνη, που τόν ζητούσε πώ άπαυρητικά. Για τόν παιδί αυτό ή ένίδυνο τού φαινόταν πώς; είναι ή οβιωδέστερος όρος της έξαρίστησής του. Θά φρεσιάζε κανείς βλέποντας τόν καλοκαιρι με δύο άλλους συντρόφους του να πέρνη μακροβουτιά στή μέση μιάς πλατείνας λίμνης, βαθεία; ώς πνήντα πόδια, να χίνται μέσα στή άκνήντα νύρα της, και να ξαναφάνεται στήν έπιφάνεια της. Κολυμώμενος πώ ύπαισιόνη στή βαθύτερο μέρος της; λίμνης, άφήνοντας μικρά κυματικά κυματάκια ολόγυρά του, και με τή δυνατή φωνή τού καλούσε τούς φίλους; του πώ, μή τολμώντας να τόν άκνολούθησαν, είχαν μείνει στήν όψη για να θαυμάσουν τή καληερία του και τόν κατόρθωμά του. "Έξερ πώς; μέσα στή δάσος ήταν άνδερόμωγο να συναντήση κανένας λούκος; και γι' αύτ ήθελε να πάγη εκεί. Οι άλλοι τόν βνήθησαν στήν έπιθυμία του αύτ ή και οι τέσσερις ξεκινήσαμε για κεί. "Ένα άγοράκι 12 χρόνων, πολύ δυνατό και γερύ σωματικά και ήθικό, ή Σιόμκ, πουζε πάρει και τόν έπόνωμο Βιζίλο πήγαινε μπρός και κουβέντιζε δυνάτα.

"Ο Πρόνκα ένα παιδί ντακίνο, ήσυχο, συμπαθητικό, με πολύ καλή άνατροφή, παιδί μιάς πολύ φτωχής οικογένειας, πολύ φιλόσοφο άπ' τήν σέψηση κυρίως της τροφής; βάδιζε πλάι μου. "Ο Φέτκα έχοντας άρκετά τόν Σιόμκα και δεξιά έμένα βάδιζε κουβεντιζοντας όλον τόν καιρό με μιά φωνή έξαιρετικά γλυκειά; Κάποτε διηγότανε πώς φύλαξε τά έλαγα. όλο τόν καλοκαιρι; έλοτε πάλι έλεγε πώς; δέν ύπάχρη τίποτε που να φοβίται και να τρέμη κανένας ή έρωτούσε:—"Κιάν κούποιος πετοχτή τάρα; με τήν πρόθεση να τού δώσω έγώ τήν άπάντηση. Δέν προχωρήσαμε στήν καρδιά τού δάσους, γιατί ήταν άνδερόμωγο να ντυδναύσουμε. "Έπειτα όσο προχωρούσαμε τόν δάσος γίνονταν πώ σκοτεινό, τόν μονοπατί μόλις φαινόταν και τζ φώτα τού χωριού είχαν χαθεί πιά άπ' τά μάτια μας.

"Ο Σιόμκα σταμάτησε και τέντωσε αύτ ή του για να άκούη:—"Προσοχή παιδιά! Τι συμβλίνει;» είπαν έξωπο. Σιωπήσαμε. Δέν άκούσαμε τίποτε ως τόσο όμος ή όβος μεγάλας.—Εί λοιπόν! Τι θά κάνουμε άν πετοχτή και μιά; κυνηγήση;» όρτύχη ή Φέτκα. "Αρχίσαμε νή άφηγόμαστε για τούς ληστές τού Καυκάσου. "Έσαν στή νήμη του τήν Ιστορία τού Κουλέσσο, που τούς είχα διηγηθαι πριν από πολύν καιρό και πάλιν άρχισα να τούς άφηγόμαι για τούς "Εμρέκ, τούς Κοζάκου; τόν Χιτζή Μουράτ. "Ο Σιόμκα βάδιζε μπρός, κατόχος γερύ με τις μεγάλες μόντες του άπάνω στή χιόνι και ταλάντωνε τήν πλατεία όρη του. "Ο Πρόνκα ήθελε να πηγαίνη κοντά μου, με ή Φέτκα τόν έσχωρωνε στή πλάγι τού δρόμου.

(έχει συνέχεια)

